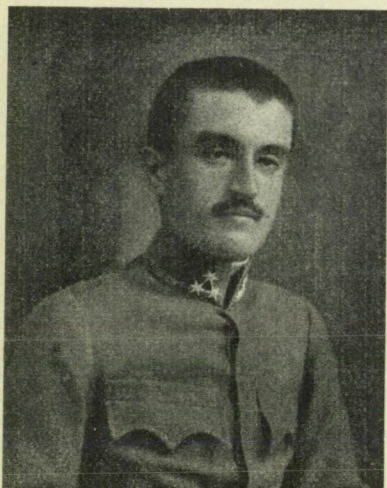

PRO PATRIA

Dr. GOMBA KÁROLY

* 1889 VI/11. — † 1916 I/31.

Gomba Károly

1916 jan. 27.-én kelt, hozzám intézett levelében még örömmel írja nékem: „December 6.-án neveztek ki zászlóssá s kezdettől fogva, mint az I. század 4. szakaszának parancsnoka szerepelek. A január első napjaiban vívott harcokban sikerült elnyernem a II. osztályu ezüst vitézségi érmet.¹ Az első tehát hála Istennek már megvan, ha a másodikat az I. osztályut is sikerülne megszereznem, akkor igazán boldog volnék, mert szebb emléket, ha a jó Isten hazasegít, aligha vihetnék haza, de másrészt sikerülne megfelelnem annak a várakozásnak is, amelynek Professor Úr buzdításként hangot adni méltóztatott.“

És februárius 1-én éjjel már hősi halált hal a Strypa fronton; járőr-szolgálatról visszajövet, éjjel 11 órakor négy honvédjével egy pillanatra megáll beszélgetni s egy vaktába kilőtt „csapodó“ orosz srappel telibe találja őt és egyik honvédjét s egy jajszó nélkül azonnal meghaltak. SAPOWA község temetőjébe helyezték nyugalomra.

DR. GOMBA KÁROLY tanár, a 9.-ik honvédgyalogezred zászlósa Mezőkeresztes-en (Borsod vm.) született 1889 június 11.-én, ahonnet az

¹ Miként hősi halála után megtudtuk „a decemberi orosz offenzíva idején érdemelte ki kiváló lélekjelenlétével, amellyel az ütközet alatt szakasza tüzeit irányította“ SCHIFFKORN A. MARIUS in litt. ad Dr. FERENCZI, 1916, 20. II.

elemi iskola elvégeztével Miskolcra került a ref. főgymnasiumba, ahol — bizonyára BUDAI JÓZSEF tanár lelkes tanítása fejlesztette ki benne a „scientia amabilis“ iránti szeretetet s vált a botanika kedvenc studiúmává. Ugyanitt jelesen érettségizett 1908-ban. A kolozsvári F. J. tud. egyetemen végezte tanulmányait s tette le „summa cum laude“ a szigorú doctori vizsgálatot 1914 június 18.-án.

Mindenkitől csak a legjobbakat hallottuk Róla; dicsérik pontosságát, végtelen alaposságát, lelkiismeretességét, példás rendszeretét — s mint emberről egyik bajtársa így emlékszik meg: „egyike volt a legszimpatikusabbaknak, akikkel a hadjárat alatt együtt szolgáltam.“ Alaposság és pedanteria jellemezték, amit kint a harctéren is minduntalan tettekkel bizonyított. Emellett víg kedélye, derült világnézete közkedveltté tévők ismerősei között. Halála megrendíté minden ismerőse szívét, miként azt híven tüntette fel: „A zászlós úr halála és temetése“ cikk a „Felvidéki Ujság“ XI. évf. 50. szám, Kassa, 1916 március 2. számában. A Szülők egyetlenegy gyermeküket siratták el Benne.

Mindössze 26 évet élt, így halálát még fájdalmasabbá az a gondolat teszi, hogy ily jó tulajdonságok birtokában mivé fejlődhetett volna... Élete fája még oly zsenge volt, hogy a Tudomány számára virágot nem is hozhatott. Egyetlenegy munkája: doctori értekezése maradt vissza emlékül, amely „Az *Urtica radicans* Bolla, *Urtica Kioviensis* Rog. és *Urtica dioica* L. összehasonlító alak- és alkattani viszonyairól“ címen jelent meg. (Kolozsvár, 1914, 1—43. old., I.—III. táblával. 8°).

Az Erdélyi Nemzeti Múzeum növénytári osztályában tudományos segéd munkásként volt alkalmazva, s intézetünkéből tért haza a hívó szóra s vonúlt be.

A becsület mezején tisztességgel megdicsőült ifjunk emlékét mindvégig szeretettel fogjuk szívünkbe zártan megőrizni.

Végül hálás köszönetem illesse a kért és készségesen szolgáltatott adatok nyújtásáért: MICHAELIS ÁRPÁD főhadnagy, századparancsnok, SCHIFFKORN A. MARIUS tart. hadapród urat — mindketten a 9. honvéd gyalogezred 1. századánál — s DR. FERENCZI ISTVÁN kolozsvári tud. egyetemi tanársegéd urat.

Györffy István

Dr. KARL GOMBA

* 11/VI. 1889 — † 31/I. 1916

aus Mezőkeresztes (Com. Borsod) fiel am Felde der Ehre
am 1. Feb. 1916 an der Strypafront.

EHRE SEINEM ANDENKEN!

